

বেহুলার ভেলা

(চতুর্থক কবিতা)

এস. এম. সাজ্জাদ হোসেন

বেহুলার ভেলা ভেসে যায়, যমুনার কালো জলে,
প্রাগৈতিহাসিক সরীসৃপেরা নাচে, কালো জল দেখে,
অষ্টব্যঞ্জন রচিত হয়, যুগ থেকে যুগে
তবু চাঁদ একা বসে রয়, জ্যোৎস্না গায়ে মেখে।

যমুনার কালো জল, নিতাই, বদলায় অসময়ে
বেহুলাই, মধ্যরাতের, চিরন্তন- হেমের মত অন্ধকারের নাবিক?
ভেলা কখনও হারিয়ে গেছে, একা একা সময়ের অপচয়ে,
বুঝি এই নাবিকেরাই সন্ধ্যার তালে তালে হয়ে যায় সৈনিক,

সরীসৃপের গন্ধ মেখে, ভেলা ভেসে চলে,
প্রাচীন ও বৃদ্ধ নাবিকেরা বুঝি একই কথা বলে,
যখন জল ছুয়েছে, জলের ভেতর, কালরাত্রির ছায়া,
তখন আকাশের মেঘে মেঘে, ভাসে, রাত্রির মায়া,

অমৃতে, কখনও কখনও অষ্টব্যঞ্জনের রূপ
সরীসৃপের, উদরে, গড়ায় গরলের স্তূপ।
নাবিক ও সৈনিকেরা, পোড়ায় রাত্রির ধূপ।
অমৃতে, ঢাকা পড়ে, মৃত্যুর কালো কূপ।

ভাটার চোখে, আগুন ধরিয়ে, রাত্রি জাগা চাঁদ।
বেহুলা ও লক্ষ্মিন্দরের, জীবন মৃতের বাঁধ।
অমৃতের জোয়ার নামে, এই নিঃশ্ব নারীর আঁচলে।
বুঝি, তখন, জীবন ভেসে চলে, আমাদের যমুনার কালো জলে।

Raft of Behula

S. M. SAZZAD HOSSAIN

Prehistoric lizard dance at the dark water
Eight dishes are prepared, years passes
Still moon waits alone. Moonlight bathed girl
Dark water of Jamuna changes, changes in time

Behula is the sailor of dark, continuously
Raft is lost sometimes, lonely waste of time
May be these sailors becomes soldiers
With the melody of evening

The raft floats with the scents of lizards
Old and ancient sailors speak speaks alone
When touch the water, in the water, shade of dark night
There in the clouds of sky float, illusion of night

In nectar, there's sometimes eight dishes
In the stomach of lizards spills poison
On sailors and soldiers, night incense burns
Dark well of death covers nectar

In the sky of fire, the moon remain awake
Behula and Lakhindar, dam of life.
Deluge of nectar pervades the sari of woman
Life passes on our dark water of Jamuna.

Translated by Siddique Mahmudur Rahman

Poems from Bangladesh 68

Le Radeau de la Behula
Par- C.M. CHAJJAD HOSSAIN

Le radeau de la Behula fait flotter sur le fleuve Jamuna⁽¹⁾.
Les reptiles pre-historique dansent et voient l'eau noir
Les currys mélangé sont préparé d'une re à un autre
La lune est assis sealment
Mélange le lustre sur son corp l'eau de Jamuna change

Chaque fois dans malheur.
Est-ce que la Behula⁽²⁾ devient comme l'amour de la minuit?
Le radeau est perdu comme le temps passé
Est-ce-que les mariners
Devient les soldats dans le soir.

Mélangeant le parfum des reptiles le radeau fait flotter.
Peu-ét re les marins anciens et vieux
Disent le même mot quand il a touché l'eau
L'ombre de la nuit noire tombe sur l'eau
Dans l'estomacs des reptiles vont les tas du poison.
Les mariners et les soldats

Brûlent le camphre dans ça nuit.
Les puits de morte sont couvris par le nectar
Dans le reflux, la lune fait le feu est reste dans le ciel
Les vies de Behula et Lakhinder

Sont un barrage du person que passe sa vie dans le corp
Mais il est morte dans coeur
La marée du nectar descend sur le fleuve solitaire.
Je comprend que la vie fait flotter dans l'eau noir du Jamuna.

(1) Jamuna-Un fleuve grand du Bangladesh. Il divise Bangladesh à deux parties. Maintenant- il ya un pont sur le fleuve.

(2) Behula- Behula est une femme qui et ait épousé avec Lakhinder. Il et ait une prophétie que un serpent piquera son mari Behula le serpent l'attaque c'il mourra La salle mais.

Traduisé par- Chehabuddin Ahmad

قایق بهولا

ایس ایم سجاد حسین

قایق بهولا روی آب سیاه جموتنا بی مقصد می رود
از دیدن آب سیاه ، مار های قدیمی رقص می کنند
کتاب سرود اشتابنجن نوشته بشود از دوره تا دوره
ولی ماء سیاه جموته همیشه عوض بشود
فقط بهولا مانند عشق بیداری ، ملوان تاریک هست
از بیهوده خرج کردن وقت ، قایق بهولا گاهی گم شده است
مثل اینکه از آهنگ شام ، ملوان ها سیاه بشود
از سرشتن بوی مار ، قایق می رود
ملوان قدیمی و پیری سخن بگسان می گویند
در سایه شب سیاه هنگامی که آب در آب لمس کرده است
آن وقت در ابرهای آسمان حبله ای شب پرواز کند
در نوش گاهی چهره اشتا بنجن دیده می شود
در اصل و دل مار ها تپه غلط دارد
ملوان سیاهان می سوزند لخور خوشبوی شب
از توش گم شود بیر سیاه مرگ
از آتش کردن چشم جرز مهتات بیداری
زنده و مرگ بهولا لختدر است
بنام مد توش دامن کباس این زن فقیر
می فهمم هنگامی که شناور می رود آب سیاه جموتای مان

ترجمه از : محمد احسن الهادی

شعرهای سغلا دیشی

بے ہولا کی کشتی

ایس ایم مجاہد حسین

بے ہولا کی کشتی بہ رہی ہے جمنا کے آبِ اسود میں
زمانہ قدیم کے کپڑے ناچ رہے ہیں، آبِ اسود دیکھ کے
او ششویں بیسویں رچی جاتی ہیں، زمانوں میں
پھر بھی چاند اکیلا بیٹھا ہے چاندنی اوزھے
جمنا کے آبِ اسود پر پل بدلے ہیں، وقت ہے وقت
بے ہولا ہی آدھی رات میں، ہمیشہ کی پیار، تاریکی کی ناوک
کشتی کبھی گم ہو گئی ہے تنہا، وقت کی فضاؤں، خرچی میں
شائد یہی ناوک شام کے ساتھ لشکروں میں تبدیل ہوئے ہیں
گیڑوں کے ہو کے ساتھ کشتی بہ رہی ہے
قدیم اور ہوزھے ناوک شائد
یہی بات آپس میں کہہ رہے ہیں
جب ہانسی چھوٹی ہے، ہانسی کے اندر رات کی تاریکی کا سایہ
تب آسمان کے بادلوں میں بھنس رہی ہے رات کی مایا
امرت میں کبھی کبھی او ششویں بیسویں کاروبار
گیڑوں کے پٹ سے گزرتے ہیں زہر کے زخیرے
ناوک اور لشکر جلا رہے ہیں رات کی دھوپ
امرت سے ڈھکتا ہے موت کے کالے گونٹے کو
بھانا کی نیتوں میں آگ لگا کے رات کا جاگنا ہوا چاند
بے ہولا اور لکھندر زندہ اور مردے کی کڑی
امرت کی بارش ہوتی ہے
یہ ہے سہارہ مظلوم عورت کی آنچل میں
شائد تب
زندگی بھٹی ہے
ہمارے جمنا کے آبِ اسود میں

ترجمہ از: عنایت اللہ صدیقی

ہنگوہ دیش کی شاعری